

Rozsudek Nejvyššího soudu SSR ze dne 13.08.1976, sp. zn. 6 Tz 35/76, ECLI:CZ:NS:1976:6.TZ.35.1976.1

Číslo: 18/1977

Právní věta: Z ustanovenia § 228 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že výrok o povinnosti obžalovaného nahradit škodu musí okrem iného presne označovať nárok, ktorý bol oprávnenej osobe prisúdený. To znamená, že súd musí v tomto výroku vyjadriť výšku nároku v peniazoch, pokiaľ prisúdený nárok spočíva v peňažnom plnení. Ustanovenie § 179 ods. 1, 2 Zák. práce treba vykladať tak, že výška prisúdenej náhrady škody nesmie presahovať výšku skutočnej škody, ktorú pracovník spôsobil organizácii nedbanlivým porušením povinností pri plnení pracovných úloh alebo v priamej súvislosti s ním (§ 172 Zák. práce).

Soud: Nejvyšší soud SSR

Datum rozhodnutí: 13.08.1976

Spisová značka: 6 Tz 35/76

Číslo rozhodnutí: 18

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Adhezní řízení, Rozsudek

Předpisy: 141/1961 Sb. § 228 ods. 2
§ 179 ods. 2
§ 229 ods. 2 65/1965 Sb. § 179 ods. 1

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Rozsudkom Okresného súdu vo Svidníku z 8. apríla 1975 sp. zn. 2 T 29/75 bol obvinený I. G. uznaný za vinného z trestného činu porušovania povinnosti v prevádzke socialistickej organizácie podľa § 130 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že 19. júna 1973 ako vodič nákladného motorového vozidla zn. Praga S5T, ŠPZ PO 40-07, pri služobnej ceste viedol vozidlo neprimeranou rýchlosťou, čím sa stalo, že na križovatke ciest Mrázovce - Miňovce vbehol do priekopy a havaroval. Tým spôsobil na vozidle, patriacom Drobnému tovaru PR Prešov, škodu vo výške 3250 Kčs a na prevážanom tovare tomu istému podniku škodu vo výške 2815,50 Kčs.

Za to mu bol uložený trest nápravného opatrenia vo výmere 6 mesiacov s 15 zrážkou z odmeny, ktorá mu patrí za prácu. Súčasne bola obvinenému podľa § 228 ods. 1 Tr. por. uložená povinnosť nahradit poškodenej strane škodu vo výške trojmesačného priemerného zárobku. Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. bola poškodenej strane so zvyškom uplatneného nároku odkázaná na konanie o občianskoprávných

Tento rozsudok sa stal právoplatným.

Najvyšší súd SSR na základe sťažnosti pre porušenie zákona, ktorú podal generálny prokurátor SSR v prospech obvineného I. G., zrušil uvedený rozsudok okresného súdu vo výroku o náhrade škody a poškodenú stranu Drobný tovar PR Prešov odkázal s nárokom na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach.

Z odôvodnenia:

Proti právoplatnému rozsudku okresného súdu podal sťažnosť pre porušenie zákona generálny prokurátor SSR, a to v prospech obvineného I. G. V sťažnosti poukázal na to, že rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon v ustanovení § 228 ods. 1, 2 Tr. por. a § 229 ods. 2 Tr. por. Okresný súd zaviazal obvineného na náhradu vyššej škody, než akú spôsobil trestným činom, a nevyčíslil sumu, ktorú má obvinený zaplatiť. Okresný súd ďalej nesprávne odkázal poškodenú stranu s ďalším nárokom na konanie o občianskoprávných veciach, lebo zaviazal obvineného zaplatiť vyššiu škodu, ako podľa rozsudku spôsobil.

Na podklade sťažnosti pre porušenie zákona preskúmal Najvyšší súd SSR v zmysle § 267 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por., ak odsudzuje súd obvineného pre trestný čin, ktorým spôsobil inému majetkovú škodu, spravidla mu v rozsudku uloží, aby ju poškodenému nahradil, ak bol nárok včas uplatnený.

Podľa § 228 ods. 2 Tr. por. výrok o povinnosti obžalovaného na náhradu škody musí presne označovať osobu oprávneného a nárok, ktorý mu bol prisúdený.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. na konanie o veciach občianskoprávných, prípadne na konanie pred iným príslušným orgánom odkáže súd poškodeného so zvyškom jeho nároku, ak mu nárok z akéhokoľvek dôvodu prizná len sčasti.

Okresný súd nepostupoval podľa týchto zásad, a pretože vo výroku, ktorým podľa § 228 ods. 1 Tr. por. zaviazal obvineného na náhradu škody, neoznačil presnú výšku prisúdeného nároku. Takýto nejasný výrok by v prípade nesplnenia záväzku znemožnil jeho vykonanie.

Pokiaľ totiž prisúdený nárok spočíva v peňažnom plnení, treba výšku nároku vyjadriť v peniazoch, aby bolo možné rozsudok v tomto výroku vykonať podľa predpisov § 251 a nasl. O. s. p.

Podľa výrokovej časti rozsudku obvinený spôsobil poškodenej organizácii škodu v celkovej výške 6065,50 Kčs (škoda na nákladnom aute 3250 Kčs, škoda na prepravovanom tovare 2815,50 Kčs). V rozhodujúcej dobe bol jeho trojmesačný zárobok podľa potvrdenia zamestnávateľa 6879 Kčs. Z toho vyplýva, že keď súd zaviazal obvineného na náhradu priemerného trojmesačného zárobku, prisúdil poškodenej strane vyššiu škodu, než obvinený spôsobil podľa výroku rozsudku. Aj keď ide o zodpovednosť pracovníka za škodu spôsobenú pri plnení pracovných úloh a pri rozsahu náhrady škody bolo treba vychádzať zo zásady uvedenej v § 179 ods. 2 Zák. práce, nebolo možné zaviazať obvineného na náhradu trojnásobku jeho priemerného mesačného zárobku, lebo tento predstavoval vyššiu sumu, než je skutočná škoda uvedená vo výroku rozsudku. Okresný súd potom úplne neodôvodnene odkázal poškodenú stranu podľa § 229 ods. 2 Tr. por. so zvyškom nároku na náhradu škody na konanie o občianskoprávných veciach, keď fakticky zaviazal obvineného na náhradu celej škody, ba dokonca vyššej aká bola uplatnená.